

жтѣ. „Человѣци (гы нарича Апостолѣтѣ) растлѣни въ ума, неискусни въ вѣрата,“(1) подобни на оныя Ефесани на скоро просвѣщени, които попытани отъ Павла: „Дѣха Свѣтаго пріели ли сте, като сте повѣрвали?“ (2) Отговорили „ни нити слы чули да има Дѣхъ Свѣтый.“ И колко има междѣ Христіанити, които, ако сѣ попытатѣ: кои, и колко сѣ членовети на вѣрата? кои, и колко сѣ таинства на черквата? кои, и колко сѣ заповѣдѣти Божіи? оставатѣ смаани, и безгласни въ въпросѣтѣ; и ако отговарѣтѣ, това само дѣматѣ: „ни нити слы чули да има членове на вѣрата, или заповѣди.“ И не сѣ гы чули, защото кой бы имѣ гы казалъ? „Какъ ще повѣрватѣ което не сѣ чули? и какъ ще чуатѣ безъ проповѣдникъ?“ [3] „не познаша, ниже ѹразумѣша, во тѣмѣ хѣдатѣ.“

Нѣ ако Христіанити не знаѣтѣ онова, що вѣрватѣ, ѹбо въ що вѣрватѣ? Трѣбваше да го кажѣ, и трѣбваше да го кажѣ сѣ слы. Гледамѣ два надписа на Божеството, което сѣ почита отъ человекѣтитѣ тѣка на земѣта: единъ въ Иудеѣ, междѣ Евреитѣ, другъ въ Итины, междѣ Еллинитѣ; първѣтѣ дѣма: „Вѣдомъ во Иудеѣи Бѣгъ;“(4) вторѣтѣ: „не вѣдомомѣ Бѣгъ.“ [5] което ще рече: въ Иудеѣи Богъ е познатъ; въ Итины Богъ е не познатъ; Иденти познаватѣ, Итинанети не познаватѣ, комѣ Богъ сѣ покланѣтѣ. Сега кой отъ двата тѣмѣ надписа трѣбваше да положимѣ на Христіанскытѣ черквы? азъ казвамѣ онзи: „не вѣдомомѣ Бѣгъ,“ защото наистина Христіанити сѣ покланѣтѣ едномѣ Богъ, когото не познаватѣ; Христіанити вѣрватѣ въ едного Бога, нѣ тѣ не знаѣтѣ, че той на небето е Богъ, който има едно естество, и три ипостаси; на земѣта Богочеловѣкъ, който има двѣ естества, и една ипостасъ; „не вѣдомомѣ Бѣгъ.“ Христіанити вѣрватѣ въ едного Господа Исуса Христа, нѣ тѣ не знаѣтѣ ни чюдесата на живота мѣ, нити истината на ѹченіето мѣ, ни достоинството на свѣтитѣ мѣ страсти, нити чрезмѣрностьта на славата мѣ; „не вѣдомомѣ Бѣгъ.“ Христіанити имѣтѣ Евангеліето, нѣ тѣ не знаѣтѣ ни заповѣдѣти, ни догматытѣ на Евангеліето; държатѣ черковнытѣ праздници, нѣ не знаѣтѣ цѣльта на черквата. Ахъ! и какъ-то сѣ празндѣватѣ въ наше време Христіанскытѣ праздници, въ нищо не разликуватѣ отъ Еллинскытѣ тържества. Постѣтѣ, нѣ не знаѣтѣ длѣжностьта на постѣнето. Постѣ,

[1] 2. Тимот. гл. 3, ст. 8. [2] Дѣян. 19, 2. [3] Римл. гл. 10, ст. 14. [4] Пе. 75 ст. 1. [5] Дѣян. 17, 23.